

what I didn't know I knew...

LALA Meredith Vula

6.4.—6.6.2023

Ç'nuk dija që e kisha ditë...

what I didn't know I knew...

Ekspozitë vetjake e Lala Meredith Vulës
6.4.—6.6.2023

Galeria e Ministrisë së Kulturës
Rruga UÇK 96, 10000 Prishtinë

Kuruar nga Edi Muka
Kompozimi i tingujve nga John Young

Ç'nuk dija që e kisha ditë është titulli i ekspozitës vetjake të Lala Meredith Vulës në Galerinë e Ministrisë së Kulturës në Kosovë. Në të prezantohet një instalacion skulpturor dhe një rrjedhw imazhesh të projekturara, të marra nga arkiva e gjerë e krijimtarisë së artistes gjatë viteve.

Hapësira në hyrje të galerisë është e zënë nga një mullar sane i cili duket sikur është jetësuar nga fotografitë e artistes. Në tre nga muret e hapësirës tjetër të galerisë imazhet e projektuara i zënë vendin njëri-tjetrit duke krijuar përshtypjen e një lëvizjeje rrethore. Muret e rrjepura të një hamami të vjetër që pothuajse shkrihen me lëkurën e grave dhe fëmijëve që lahen... fëmijë në gjumë, prindër në gjumë, foshnja në gjumë, një botë e tërë në gjumë, në prehje, e paqtë, e trazuar, e carmatosur... shtëpi të vjetra si nga rrëfenja të lashta që mezi qëndrojnë në këmbë... skelete shtëpish, vrraga të një dhune të papërballueshme... shtëpi të reja si ndërtesa gjasme të dala nga një skenografi filmi... bunkerë të c'rrenjosur që duken si skulptura abstrakte të mëdha... tanke e mjete të blinduara, të rreshtuara me rregull, të braktisura, duke u kalbur... kafshë, tek hanë, tek pinë, tek punojnë apo pushojnë... pemë në lulëzim dhe të korra tw mbara... bletërritës dhe hoje... e sërish njerëz, e sërish vende...

Në këtë përmbajtje imazhërore ka dicka hipnotizuese. Rrëfimet vetjake dhe ngjarjet historike kapërthehen me njëra-tjetrën. Copëza buzëqeshje, një rrudhë shqetësimi në ballë, një dorë mbështetëse apo një shkallë e vjetër flasin më shumë se vetë fjalët.

Sipas kuratorit Edi Muka, "Lala Meredith Vula fotografon me instiktet e saj. Takimi me Kosovën shumë vite më parë, luajti një rol të rëndësishëm në formimin e saj si artiste. Ç'nuk dija që e kisha ditë është një ftesë për t'u përhumbur në botën e imazheve të artistes, dhe në këtë mënyrë për t'ju bashkuar dhe përjetuar udhëtimin e saj. Rrjedha e imazheve në këtë ekspozitë thur një hartë komplekse shtigjesh të cilat duhen shkelur. Në këtë udhëtim mendor edhe ne biem pre e magjepsjes, teksa takojmë njerëz, vende dhe histori që na shfaqen para syve, ashtu sic toka përshfaqet nga përtej horizontit nën këmbët e udhëtares së palodhur".

Solo exhibition by Lala Meredith Vula
6.4.—6.6.2023

Gallery of the Ministry of Culture
Rruga UÇK 96, 10000 Prishtina

Curated by Edi Muka
Sound composition by John Young

What I didn't know I knew is the title of the solo exhibition by Lala Meredith-Vula at the Gallery of the Ministry of Culture in Kosovo. It presents a sculptural installation and a continuous flow of images taken from the archive of the large body of work the artist has been creating along the years.

The first space of the gallery is occupied by a haystack that seems to have materialized from one of the photographs of the artist. On three of the walls in the adjacent space, projected photographic images replace one another giving the impression of a constant circular flow. Lacerated walls of an old hamam that almost merge with the skin and hair of the bathing women and children... children sleeping, parents sleeping, babies sleeping, people sleeping... an entire world asleep, resting, peaceful, troubled, disarmed... old houses like from ancient tales, barely standing... skeletons of houses, scars of an unbearable violence that seems to have swept the place... and new houses, like fake buildings rising from a film set... and uprooted bunkers resembling gigantic abstract sculptures... and tanks and armoured vehicles, orderly grouped, abandoned, decaying... and animals, eating, drinking, working, resting... and blossoming trees, and ripe harvest... and bee breeders, and honeycombs... and yet more people, and more places...

There's something hypnotic in this image overflow. Personal stories and historical events go in and out of each other. Glimpses of a smile, a worried wrinkle, a holding hand or an old ladder tell more than the words can do.

As curator Edi Muka says: "Lala Meredith Vula photographs with her instincts. Her encounter with Kosovo many years ago played an important role in shaping her artistic practice. What I didn't know I knew is an invitation to immerse ourselves in her image universe, and in this way to join and experience her journey. The flow of images in the exhibition forms a complex map of paths to be walked through. Undertaking this mental journey we too become enchanted by the people, the places and the stories that emerge in front of our eyes, as the land emerges from the horizon and under the feet of the traveller."

TURIN

Lala Meredith-Vula

PEOLA SIMONDI

29 Via Della Rocca

November 3 – January 26, 2018

Lala Meredith-Vula's haystacks seem to share a certain rustic heroism with those of Jean-François Millet, though they do not reflect sunlight like Claude Monet's. Meredith-Vula has been photographing and creating an archive of these rural structures since 1989, a

Lala Meredith-Vula, *Gotovuša, Kosova, 20 July 2018, no.2*, 2018, digital photograph giclée print, 44 x 66"

typological investigation into seriality and aesthetic-formal variety within a family of objects that brings to mind the work of Bernd and Hilla Becher. In this show, curated by Monika Szewczyk, the series is represented by eleven photographs. Each image emphasizes the three-dimensional, sculptural presence and individuality of each haystack, while the black-and-white photography lends them a sense of atemporality. In *Gotovuša, Kosova, 20 July 2018, no.2*, 2018, an oblong, round-bottomed haystack sits quietly; out of it, a wooden shaft points out like a finger, dynamically skyward. The haystack in *Gotovuša* lies in a portion of a field in a nondescript countryside, but each photograph is titled with a particular place and moment, namely, the precise historical circumstances of Kosovo, where they all are located. The "Haystacks" series is a document illuminating the country's geopolitics without overtly recounting it, the anthropological transformations (and resistances) of a rural society. Just as each person has a history in the composition of a collective history, here, each haystack becomes

a mute witness to events in this patch of the world.

Translated from Italian by Marguerite Shore.

— *Alessandra Pioselli*